

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 11. Quid Sæculares Catholici de Exercitiis senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

in salutari illo secessu communicatum in suo quoque Ministerio usurpari voluit.

II. Similem ferè fructum & sensum de Exercitijs hinc etiam Pater Magister Frater Ludovicus Granatensis Ordinis Prædicatorum insignè decus concepit, ut qui appetitè confusus est, se in dictis Exercitijs tam illustre doctrinæ Spiritus lumen esse nactum, ut ætas scribendo non sit, quod Dicitur tunc ad intelligendum contribuerit, ut Author Sacrorum Tempe. c. 4. fol. 137. loquitur.

III. His etiam meritò, ut omne trinum perfectum tertius Ludovicus, Strada scilicet, è S. Bernardi religiose Familiâ vir in primis celebris, & non pietate minùs, qui doctrinâ conspicuus jungitur, qui (ut supra jam dictum est) postquam libelli hujus vim divinam in se experius fuisse expendissetque ejus efficaciam ad animos à peccandi licentia ad amorem virtutis traducendi, in hoc elogium veritatis & experientia convictus erupit: *Tirocinium est toti humani generi institutum.*

§. XI.

Quid Sæculares Catholici de Exercitijs senserint.

I. Petrus Ortizius Caroli Quinti ad supremum Pontificem Legatus, quadraginta diebus his salutaribus meditationibus exerceri voluit, tanto animi fructu, virtutisque acquisitione, ut, quantumvis Christianæ virtutis studium antea profectus insignè laude professus, ab eo tamen tempore tantam vitam spiritualem duxisse se fateretur.

II. Alius ad Summum Pontificem à Maria Stuartæ Scotiarum Regina missus Legatus, Stephanus nomine, ex primæ nobilitate, cum, nescio quâ de causa, vehementer à Societatis JESU Religiosis abhorreret, ubi Dublinensis Præfati suavisu Exercitijs his vacare cœpit, tanto animi affectu Societatem prosequi cœpit, ut ex ea nonnullos ardentissimè petierit secum in Scotiam veliendos, uti in Imagine Soc. l. 6. c. 3. refertur.

III. In Bohemia Comites Jaroslans de Martinez, & Guilielmus Slawata, gloriose & totâ Europâ, & magis cœpit

nota & cara nomina sæpius imò singulis annis, Spiritualibus his Exercitiis sub directione Patrum Societatis excoluere animinum, & in ijs, operante Domino, vires animi restaurarunt, & ita confortarunt ad toleranda fortiter ea, quæ ab efferata postea Hæresi tolerarunt, & agenda pro gloria DEI, quæ obstinentibus & oppugnantibus impiis constantissimè egerunt, & ut starent magnanimi, imperterriti, & omnibus periculis, mortèque Superiores, uti fufus in Theophilo P. Joannis Weyer §. 15. proleg. videre est.

IV. Parmæ tanti olim fiebant Exercitia hæc spiritualia, ut subinde centum & plures simul exercebantur, viri & feminae, sic ut Parochi, Sacerdotesque alii etiam ea traderent, & Plebem ad Exercitiorum normam, informarent, itaque urbem aliam redderent, uti Hist. Soc. p. 1. l. 2. n. 76. testatur.

V. In eadem Historia p. 1. l. 7. n. 21. refertur, miram Exercitiis hæc existimationem accessisse ex eo, quod Messanæ Filius Baronis, quem nec trirèmes, nec Parentum verbera, compescere poterant, paucorum dierum secessu, sub P. Domineci directione vel quovis Agno mitior & tractabilior effectus sit.

VI. Similem effectum expectus est alius quidam Juvenis, uti Annæ 1619. f. 296. testantur; qui proin, cum post Exercitia absoluta admirationi se esse Parentibus, alijsque adverteret, quid admiramini, inquit, Dæmon ipse in istorum Patrum manibus converteretur. Cùmque ferventis propositi æstu alia omnia, quàm prius egerat, promitteret, ipsum jam grandævum Parentem ad eadem facienda permovit.

§. XII.

Quid Hæretici & Ethnici de Exercitiis senserint.

I. Quanti hæc Exercitia fecerint Hæretici, jam supra c. §. ultimo per duorum Calvinianorum exemplum fufius demonstratum est quorum primus, cùm Exercitia facere accepisset, tantam de fructu eorundem æstimationem concepit, ut dicere ausus sit, Hominem quantumvis flagitiosum

sum